

For det første har landene, som vi giver gældslettelse under det såkaldte HIPC, rent faktisk betalt af på deres gæld, og derfor er det selvfølgelig en lettelse for deres budget, at de ikke skal betale af på gælden længere. Og for det andet betyder gældslettelsen, at de får en større kreditværdighed og kan optage nogle af de lån, som har en stor gaveandel, og som har nogle blødere betingelser, end de ældre lån har.

Så har vi også talt om TRIPS, og det har både hr. Keld Albrechtsen og hr. Jørn Jespersen været inde på. Det spørgsmål kan vi godt diskutere, men jeg tror, at det egentlig er lidt for tidligt at gøre det, for spørgsmålet er, om der er grund til at ændre reglerne. Det ved vi jo rent faktisk ikke.

Jeg mener, at vi er nødt til at få dem afprøvet. Dels træder TRIPS-reglerne først i kraft i 2006 for de mindst udviklede lande, og dels bør vi måske først – og det synes jeg at Danmark skal gå foran med – prøve at arbejde sammen med nogle af vores samarbejdslande om, hvordan vi faktisk kan udnytte reglerne, få dem afprøvet og se, hvordan de virker, før vi skrider til, at nu skal vi bare lave TRIPS-reglerne om. Men det er klart, at hvis vi kan se, at det her ikke fungerer, må vi tage det op til overvejelse igen.

Så har vi talt om markedsadgang, som er så vigtig, og flere har nævnt det europæiske initiativ, som vi vel alle sammen er enige om er godt, men ikke er tilstrækkeligt. Man må jo også sige, at markedsadgang er godt, hvis man har noget at levere på markedet, og det er det, mange udviklingslande faktisk ikke har. Derfor er det jo, at bistanden kommer ind og hjælper med at opbygge kapacitet i landene, sådan at de faktisk også har produkter, som de kan levere.

Så har vi også talt om bistandsprocenten. I den nye oversigt fra OECD, som netop er kommet her for et par dage siden, kan man se, at 15 af de 22 lande faktisk har øget bistanden. Det er ikke sådan det store hop, men de har dog øget bistanden. Og alene på den baggrund ville det være et fuldstændig vanvittigt signal at sende fra Danmark at sætte sin bistand ned.

Der er oven i købet lande som Luxembourg – det er godt nok et lille land – som i løbet af ingen tid har fået sat sin procent op til 0,7 og nu arbejder på at komme op på 1 pct. Så der er faktisk nogle, der lægger sig efter Danmark, og derfor skal vi selvfølgelig ikke sætte vores bistand ned.

Jeg vil også gerne takke den socialdemokratiske ordfører for kommentarerne om, at vi skal ligge i spidsen, gå i spidsen på det her område og blive ved med det, og at vi selvfølgelig skal

forsøge at få de andre OECD-lande til at øge deres bistand til de mindst udviklede lande.

Jeg er glad for, at Venstres ordfører, hr. Jens Hald Madsen, faktisk syntes, at det var en fin regdegørelse, vi er kommet med, og at han så klart tilsluttede sig principperne, de gode principper for dansk bistand, som jo ligger i »Partnerskab 2000«. Det var også tilfældet for fru Gitte Seeberg. Og det er jeg meget glad for er tilfældet.

Jeg er også glad for, at hr. Jens Hald Madsen netop så tydeligt sagde, at det er vigtigt, at vi spørger de enkelte lande, hvad der er vigtigst for dem, altså at vi faktisk har et partnerskab med landene i vores udviklingsbistand; ja, det er netop det, vi har i dag. Og vi har også gensidige krav og respekt i de partnerskaber, vi har.

Derfor vil jeg, netop når vi taler om gensidig respekt, spørge: Hvorfor har hr. Jens Hald Madsen så ikke respekt for, at mennesker lever elendigt i vores programsamarbejdslande? Og hvorfor tror Venstre, at vores bistandssamarbejde er meget enkelt, at man kan stille regler op på den ene side, og opfyldes de, så fortsætter vi, og hvis de ikke gør, så lukker vi?

Jeg synes også, jeg må minde om, at bistandsprojekter altså er noget, vi laver for 5, 10 år ad gangen. Det er et meget langsigtet arbejde, og det her med sådan en stop-go-politik, hvor man tror, at så kan vi lukke og så kan vi åbne lidt for hanen, duer altså ikke.

Så vil jeg sige: Venstre har måske ikke regnet ud, hvor stor en besparelse, det er, de gerne vil have. Jeg forstår, at man siger en fastholdelse på 1999-niveau. Men jeg kan så fortælle, at det faktisk er omkring 13 pct. Nu var vi inde på, hvor det egentlig var, Venstre ville spare, og et af områderne, kunne jeg forstå, var Uganda. Men hvis vi siger, at så tager vi de 280 mio. kr., giver det altså ikke 13 pct.

Så jeg er bange for, at Venstre i virkeligheden gerne vil gentage alle de gode principper for den nuværende danske bistand og lade, som om det er noget nyt og noget, Venstre har fundet på. Det er det ikke. Det er netop de principper, der ligger i »Partnerskab 2000«. Derfor er det selvfølgelig heller ikke så mærkeligt, at Venstre tilslutter sig principperne, og det er jeg som sagt vældig glad for.

Til fru Gitte Seeberg vil jeg bare lige kort sige det, som andre også har været inde på, at vi faktisk har den mest effektive bistand, det er sådan, OECD karakteriserer vores bistand. Og så vil jeg gerne tilføje, at det faktisk er svært, jeg tror, det bliver meget, meget svært for nogen som helst